Acest Memoriu se vinde în folosul tipăririi lui în limbile franceză, germană și italiană și a răspândirii lui în lume.

PREȚUL: **10** *Lei.*

CEREȚI pe adresa:

BIBLIOTECA „GENERAȚIA NOUĂ"
Căminul Cultural Creștin
IAȘI

Trimiteți banii înainte.

1928. — Tipog'afia „LIBERTATEA", Orăștie. — 1293.

Din partea Legiunei „Arhanghelul Mihail" — Ireni
soc. „Prop. Naț" —
pt Centru

Biblioteca „Generația Nouă"

Nr. 15.

LEGIUNEA „ARHANGHELUL MIHAIL"

MEMORIU

ADRESAT TUTUROR ȚĂRILOR — CU PRIVIRE LA SITUAȚIA ROMÂNILOR ȘI JIDANILOR DIN ROMÂNIA

IAȘI, 1928.

Nici un Român
să nu rămâie ne
abonat la revista:

„Pământul Strămoșesc“

de sub direcția d-lor:
Corneliu Zelea-Codreanu, Ion I. Moța, Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici — și alții.

Abonamentul: 140 Lei pe an.

Cereți pe adresa:

Administrația
„Pământul Strămoșesc“
(Căminul Cultural Creștin)

IAȘI

Memoriu informativ
asupra
raporturilor dintre Românii și Jidanii din România.

În urma ultimelor tulburări anti-semite din România, presa jidovească din întreaga lume a deslănțuit o campanie de prigonire în contra Românilor.

Organizația noastră tinerească ține de a sa datorie ca, prin acest scurt memoriu, să arate organizațiilor anti-semite din toate țările adevărata situație a Românilor și a Jidanilor din România. Din cunoașterea și examinarea obiectivă a acestei situațiuni, toți oamenii de bine din lume vor putea înțelege și judeca cauzele conflictelor de azi dintre Români și Jidani, iar doritorii de pace și amicii Jidanilor vor putea înțelege modul în care aceste conflicte ar putea fi înlăturate pe viitor.

Românii și Jidanii.
Două popoare deosebite, care trăesc pe acelaș teritoriu.

1. **Românii**. Trăiesc între Nistru și Tisa, Ceremuș, Dunăre și Marea-Neagră, de mii de ani. Origina lor, ca rasă, după Daci, Traci, Pelasgi (5000 de ani înainte de Christos), se pierde în negura vremilor. În timp ce multe

neamuri din jur au venit cândva, aşezându-se pe locurile pe cari azi le stăpânesc, Românii n'au venit de nicăiri, ei s'au născut aici odată cu brazii şi cu stejarii. De atunci şi până azi ei au muncit pământul acesta, trăgând cea dintâi brazdă, ei l-au transformat din sălbatec în pământ de cultură, ei l-au apărat în curs de multe veacuri, prin necurmate lupte şi imense suferinţe. În ceasurile de furtună ei nu l-au părăsit, pentru-că aveau ca lozincă: *„ubi Patria, ibi bene."*

Şi după-ce astfel au rezistat tuturor năvălirilor barbare şi dominaţiei altor neamuri, azi au ajuns la îndeplinirea aspiraţiilor lor naturale şi legitime: unirea sub un singur steag, într'o singură ţară a Românilor de pretutindeni.

2. **Jidanii.** De pe la 1829 (în urma tratatului dela Adrianopol dintre Ruşi şi Turci, prin care se lăsa libertatea de exploatare a solului românesc), un popor străin, cu totul deosebit, nestabil, vagabond, nemuncitor de pământ, fricos şi laş în timp de război, având ca lozincă: *„ubi bene, ibi Patria"*, a început să emigreze în ţările române. Mai înainte de această dată, numărul lor era foarte restrâns. Ei nu veneau pentru-că:

1. Teritorul României era teatrul unor frământări continui, începând încă de prin secolul al III-lea, cu năvălirile barbarilor şi continuând cu stăpânirea turcească şi cu necurmatele lupte dintre Români, Ruşi şi Turci. Teritoriul României era un teatru de război, complectamente nepotrivit singurului mod de activitate al Jidanilor, din toate timpurile: comerţul.

2. Exploatarea teritoriului României era interzisă de către stăpânirea turcească. Libertatea acestei exploatări a venit abia prin tratatul Ruso-Turc dela Adrianopol din 1829.

Încât dela această dată, numărul lor începe să crească. De unde la 1821 nu existau în Bucureşti decât *150 familii jidoveşti*, astăzi după o sută de ani, avem în acelaş Bucureşti peste *200.000 de Jidani.*

Şi de unde în toată Moldova, la 1829, aveam numai vre-o 30.000 de Jidani, pe la 1833, adecă abia după 4 ani, numărul lor se dublează. Iar în timpul Domniei lui *Mihalache Sturza* (1848), numărul lor creşte mereu ajungând în zilele noastre la înspăimântătoarea cifră de peste *2,000.000* în toată ţara, la o populaţie de 12 milioane de Români.

Ne găsim aşadar în faţa unei invazii străine cu tendinţă fermă de a înlocuì elementul indigen şi de a transforma România într'o Palestină. Care popor din lume, fie el chiar pe cea din urmă treaptă a civilizaţiei, ar putea rămânea nepăsător în faţa unui asemenea fapt?

Rezistenţa legală a Românilor.

Românii au primit pe aceşti musafiri cu multă bunăvoinţă. Le-au acordat găzduire şi au împărţit din sărăcia lor cu dânşii. Ei însă, văzând bunăvoinţa unui neam primitor şi-au zis, după cum ne spune marele scriitor român *Eliade Rădulescu:*

„Iată ţara promisă: nimic mai uşor şi mai plăcut decât să facem din România o Iudee. Coreligionarii noştri au cuprins meseriile în-

tinzându-se în toate unghiurile ţării. Să cuprindem şi pământurile acestei ţări, forţând pe indigeni a ni le vinde. S'a desfiinţat boeria pământenilor; şi Românii să devie servii noştri. La faptă! Acum e timpul. Să dăm, să lovim şi să ţipăm tot noi".

(Eliade Rădulescu. — Echilibrul între antiteze vol. II. pag. 321).

Dar dela un timp Românii au simţit că umilul cerşetor de eri, tinde să devină stăpânul obraznic al ţării şi tiranul fără scrupul al neamului băştinaş.

În faţa acestei situaţii, Românii aveau datoria să-şi apere naţionalitatea lor. Şi au făcut-o pe cale legală, încercând oprirea invaziei mereu crescânde, prin anumite legi. Aşa bunăoară prin constituţia dela 1866 Jidanii nu puteau căpăta drepturi de cetăţeni decât individual şi în urma unor servicii reale aduse patriei.

De atunci şi până după războiul mondial, prin intervenţii şi presiuni internaţionale, au căutat să obţină cetăţenia română în massă şi dreptul de a se ocupa de viaţa politică a ţării şi a dispune de destinele neamului românesc. Românii au rezistat.

După războı însă forţa internaţională a Jidanilor a impus României, prin tratatul dela St. Germain (art. 11, clauza minorităţilor), acordarea în massă a drepturilor politice pentru Jidani.

Această clauză sugerată şi impusă preşedintelui Wilson de cătră alianţa internaţională jidovească, prin intermediul Jidanilor din

America, este în special pentru Români sinonimă cu moartea poporului românesc. Căci de unde până acum Jidanii ocupau numai comerţul românesc, luându-l prin fraudă, coaliţii infame şi lipsă de ori-ce morală, de azi înainte ei se îndreaptă categoric către ocuparea frânelor de direcţie ale statului românesc.

Din această situaţie ei vor facilita colonizarea României de către Jidani şi vor deveni stăpânii şi exploatatorii nemiloşi a 12 milioane de ţărani români.

Naţiunea română, împedecată în libera sa desvoltare, va cădea în stare de sclăvie.

Aceasta este cea mai sfruntată înfrângere a principiului naţionalităţilor. Şi însemnează totodată şi căderea definitivă a formulei juridice, prin care Jidanii şi-au câştigat situaţia de azi: „*Drepturile minorităţilor.*" Căci prin „minoritate" se înţelege „ceva mai mic", subordonare faţă de „majoritate". În nici un caz drepturile minorităţilor nu pot însemna subordonarea şi impilarea majorităţii naţionale, de către o minoritate străină.

Statistica.

Dar să lăsăm să vorbească cifrele; ele fiind dovada de neînlăturat a afirmaţiilor noastre.

Populaţia totală a României în 1919 (la un loc cu celelalte minorităţi) . . 16,943.000.

Dintre aceştia Jidani declaraţi 1,590.000.

(Studiu statistic datorit dlui Emil Vasiliu: „Situaţia Demografică a României" edit. Cartea Românească. Cluj 1923.)

De notat: Am zis Jidani declarați, deoarece conform unui vechiu obiceiu, cunoscut de altfel în toate țările, ei se sustrag statisticilor, deghizându-se sub pretextul de a fi Unguri, Ruși, etc. fără religie.

În al doilea rând de notat e faptul, că aceste date statistice sunt din 1919. Insă după această dată România a fost expusă unei noui invazii jidovești. Încât numărul real se găsește în jurul *a două milioane.*

Această populație de 2 milioane nu este risipită printre Români pe întreaga întindere a țării, ci este așezată în orașe, formând o massă compactă.

Astfel că orașele României conțin: *35% Români, 46% Jidani, 19% alți străini,* totalul populației urbane fiind socotit la *4,100.000.*

Situația comerțului românesc numai în 3 județe din Moldova:

Curs de econ. Politică de A. C. Cuza, Iași 1/IV 1905.

Județele:	Total:	Români:	Străini:	Jidani:
Botoșani	3264	734	171	2359
Dorohoi	3010	691	92	2227
Suceava	1909	539	101	1269
Total	8183	1959	354	5855.

Astfel în 3 județe avem ***1954*** comercianți Români și ***5855*** comercianți jidani.

Nu mai vorbim de Basarabia, Maramureș și Bucovina, unde nici nu se mai vorbește de comercianți români.

Școlile Românești.

Universitatea din Cernăuți (1920).

Facultatea de Drept: Români ***237***, Jidani ***547***.
Facult. de Filozofie: Români ***174***, Jidani ***574***.

Universitatea din Iași (1922).

Facult. de Medicină: Români ***546***, Jidani ***831***.
Facult. de Farmacie: Români ***97***, Jidani ***299***.

Liceele din Basarabia (1920).

Români și Ruși ***1514***, Jidani ***6302***.

Școlile mixte din Basarabia.

Români și Ruși ***696***, Jidani ***1351***.

(Situația Demografică a României: Em. Vasiliu. Ed. Cartea Românească 1923 Cluj) (Într'un studiu documentat vom continua ulterior cu datele statistice asupra situației din România).

Reacțiunea Românilor.

În fața acestei situații nou create, în urma tratatului dela St. Germain, cea dintâi reacțiune s'a produs în rândul tineretului universitar, care-și vedea periclitat viitorul său și viitorul însuși al nației.

În urma mișcării tineretului, s'au trezit massele populare, care s'au organizat în *Liga Apărării Naționale Creștine,* având scopul definit în însăși denumirea sa: apărarea nației și a religiei creștine, ambele amenințate cu distrugerea.

În sfârșit, în ultimul timp, apare cu sabia de foc *„Legiunea Arhanghelul Mihail"*.

De notat: Am zis Jidani declarați, deoarece conform unui vechiu obiceiu, cunoscut de altfel în toate țările, ei se sustrag statisticilor, deghizându-se sub pretextul de a fi Unguri, Ruși, etc. fără religie.

În al doilea rând de notat e faptul, că aceste date statistice sunt din 1919. Insă după această dată România a fost expusă unei noui invazii jidovești. Încât numărul real se găsește în jurul *a două milioane.*

Această populație de 2 milioane nu este risipită printre Români pe întreaga întindere a țării, ci este așezată în orașe, formând o massă compactă.

Astfel că orașele României conțin: *35% Români, 46% Jidani, 19% alți străini,* totalul populației urbane fiind socotit la *4,100.000.*

Situația comerțului românesc numai în 3 județe din Moldova:

Curs de econ. Politică de A. C. Cuza, Iași 1/IV 1905.

Județele:	Total:	Români:	Străini:	Jidani:
Botoșani	3264	734	171	2359
Dorohoi	3010	691	92	2227
Suceava	1909	539	101	1269
Total	8183	1959	354	5855.

Astfel în 3 județe avem ***1954*** comercianți Români și ***5855*** comercianți jidani.

Nu mai vorbim de Basarabia, Maramureș și Bucovina, unde nici nu se mai vorbește de comercianți români.

Școlile Românești.

Universitatea din Cernăuți (1920).

Facultatea de Drept: Români ***237***, Jidani ***547***.
Facult. de Filozofie: Români ***174***, Jidani ***574***.

Universitatea din Iași (1922).

Facult. de Medicină: Români ***546***, Jidani ***831***.
Facult. de Farmacie: Români ***97***, Jidani ***299***.

Liceele din Basarabia (1920).

Români și Ruși ***1514***, Jidani ***6302***.

Școlile mixte din Basarabia.

Români și Ruși ***696***, Jidani ***1351***.

(Situația Demografică a României: Em. Vasiliu. Ed. Cartea Românească 1923 Cluj) (Într'un studiu documentat vom continua ulterior cu datele statistice asupra situației din România).

Reacțiunea Românilor.

În fața acestei situații nou create, în urma tratatului dela St. Germain, cea dintâi reacțiune s'a produs în rândul tineretului universitar, care-și vedea periclitat viitorul său și viitorul însuși al nației.

În urma mișcării tineretului, s'au trezit massele populare, care s'au organizat în *Liga Apărării Naționale Creștine,* având scopul definit în însăși denumirea sa: apărarea nației și a religiei creștine, ambele amenințate cu distrugerea.

În sfârșit, în ultimul timp, apare cu sabia de foc *„Legiunea Arhanghelul Mihail".*

Ce au cerut aceste organizaţii?

Ele au cerut în mod paşnic măsuri de apărare în contra invaziei jidoveşti, măsuri legale de apărare a culturii româneşti şi a naţiunii în contra unei dominaţii şi tiranii străine.

Măsuri de apărare a graniţelor.

Scoaterea jidanilor din armată.

Protecţia comerţului românesc în faţa coaliţiei infame jidoveşti.

Măsuri legale şi paşnice pregătitoare a rezolvării problemei jidoveşti etc. etc.

In sfârşit printre aceste măsuri se află şi aşa zisa „barbara" lege a lui „*Numerus Clausus*". Această lege însemnează limitarea în şcoli a numărului jidanilor în măsura proporţiei existente între populaţia totală română şi populaţia totală jidovească.

Fără această măsură de apărare, jidanii cari se găsesc azi în Universităţi în proporţie de 70—75 şi chiar de 80% vor deveni clasa conducătoare a naţiunii române, ceiace este o absurditate căci *este absurd ca o naţie să-şi creieze conducători străini în Universităţile sale;* după cum spune Prof. A. C. Cuza.

Dar iată ce spune nu un om din „sălbateca" Românie, ci un American, *Morris Gray* absolvent al Universităţii din Harvard, promoţia 1906, în *Harvard Bulletin* (reprodus în „*La Vieille France*" Nr. 323 din 12 Aprilie 1923 şi în broşura „Numerus Clausus" de A. C. Cuza pag. 10):

„Mai întâi care este funcţia unei Universităţi? Cari sunt datoriile ei?

„*Dacă datoria ei este* o ***datorie către*** „***individ***, admiterea trebue să fie bazată în „mod franc şi manifest pe principiul democratic; „orice candidat trebue să fie admis cu condiţia „să-şi treacă examenele de intrare şi să-şi plă„tească primul termen al redevenţelor şcolare...

Dacă însă datoria Universităţii este ***da-*** „***torie către naţie***, atitudinea ei în ce pri„veşte admiterea studenţilor trebue să fie ba„zată în chip firesc pe un principiu deosebit.

„După părerea mea, datoria unei Univer„sităţi este necontestat *o datorie către naţie.* „Şi funcţiunea sa este de a forma oameni în „diferite domenii ale gândirii, în aşa fel încât „o parte din ei, cel puţin, să poată deveni şefi „în domeniile lor respective şi să facă servicii „naţiunii".

Fără acest „Numerus clausus" Universităţile româneşti vor scoate conducători jidani pentru naţiunea română, ceeace este inadmisibil.

Atitudinea guvernelor.

In faţa presiunii internaţionale, guvernele nu îndrăznesc a lua măsuri. Toate cerinţele legale ale naţiunii române au fost nesocotite. Aşa că azi guvernele pe această temă se găsesc în conflict cu interesele vitale ale naţiei.

Naţia, văzându-se ameninţată în existenţa ei şi văzându-i-se închise toate căile legale şi paşnice de protecţie, se mişcă în mod natural în direcţia *apărării brutale violente*, împinsă de instinctul vieţii. Şi e natural să fie aşa, căci atunci când raporturile de lege încetează, intervin raporturile de forţă.

Cele întâmplate la *Oradea-Mare* în ultimul timp cu ocazia Congresului studenţesc, nu sunt decât începutul apărării instinctive a unei naţii lipsite de ori-ce protecţie legală.

Conflicte mai cumplite se întrezăresc în viitor.

Cine poartă răspunderea.

Jidovimea din lume poartă răspunderea celor întâmplate şi celor ce se vor mai întâmpla. Intr'un secol de lumină şi de libertate a naţiilor, Românii nu vor consimţi să piară în ţara lor sugrumaţi de către tiranica stăpânire a străinului.

Dacă Franţa acum un secol n'a putut admite tirania fraţilor de sânge, cum ar putea astăzi cineva să ne ceară nouă a admite tirania unui neam străin.

Răspunderea nu vor avea-o Românii, ci aceia cari violentează ordinea naţională a lumii.

Ce se poate face?

Până la rezolvarea definitivă a problemei trebuesc luate de urgenţă măsuri legale, în senzul cererilor formulate mai sus, de către *guverne neîmpedecate* de o presiune internaţională, pentru a se asigura Românilor *libera desvoltare* a individualităţii lor naţionale, pe teritoriul pe care trăesc de veacuri.

Rezolvarea definitivă a problemei jidoveşti.

Măsurile de mai sus nu sunt decât tranzitorii. O rezolvire radicală şi definitivă nu poate fi decât înlăturându-se cauzele.

Incălcarea legii naturale a teritoriului.

Existenţa nefirească a Jidanilor în mijlocul celorlalte naţii.

Omenirea împărţită în naţii trăeşte pe teritorii distincte. Aceste teritorii naţiile le muncesc cu braţele lor, le apără cu sângele lor. Ele sunt însăşi baza lor de existenţă. Pe ele îşi desvoltă prin muncă cinstită civilizaţia proprie, contribuind astfel cu aportul lor la civilizaţia lumii.

***Jidanii*:** au încălcat această lege naturală a teritoriului. Ei nu trăiesc pe un teritoriu deosebit ci pe teritoriul altor neamuri în chip parazitar, ne având clasă muncitoare de pământ şi exploatându-le neomenos.

Rezolvarea definitivă stă în înlăturarea cauzei adică înlăturarea *existenţei nefireşti a Jidanilor* din mijlocul celorlalte naţii, prin acordarea unui teritoriu deosebit pe care să fie forţaţi a trăi, a-l munci, a-l apăra şi a-şi creia civilizaţie (temă susţinută de savanţi germani şi francezi, iar în România de Prof. Cuza).

Rezolvarea definitivă a problemei jidoveşti stă în intrarea Jidanilor delicvenţi în legalitatea naturală, în ordinea naturală a vieţii neamurilor.

Caracterul internaţional al problemei!

Această operaţie radicală nu depinde însă numai de Români, ci de toate celelalte neamuri mai mult sau mai puţin interesate, şi de *Jidani*, interesaţi şi ei în cel mai înalt grad.

„Legiunea" socoteşte că ar trebuì convocată adunarea tuturor delegaţilor mişcărilor similare într'un congres internaţional (în Româ-

nia sau în altă țară) pentru a aviza asupra măsurilor ce trebuesc luate în această chestiune.

Interesul Jidanilor!

De a nu se crampona în situația de acum prin înfrângerea evidentă a sentimentului de dreptate și a legilor lumii, ci de a interveni în vederea unei rezolvări pașnice a problemei prin înlăturarea cauzelor.

Altfel Românii, văzându-se în fața morții, se vor ridica cu toată tăria, cu toate armele și cu sălbateca desnădejde. Și, până când Europa va fi să vină la noi întru apărarea unei cauze *nedrepte*, noi vom fi rezolvat definitiv, cu armele, această problemă. In așa fel încât, venind să apere pe Jidani, ar putea să fie pusă în situația de a nu mai avea ce apăra.

Iar până atunci afle lumea întreagă că dela Nistru la Tisa este război:

.Între Românii băștinași și Jidanii năvălitori.

Iași, 8 Ianuarie 1928.

Corneliu Zelea-Codreanu, avocat

Ion I. Moța, avocat

Ilie Gârneață, avocat

Corneliu Georgescu, avocat

Radu Mironovici,
șeful Frățiilor de cruce A. M.

